

den Slags Ting men udelukkende malede bestilte Portrætter.

Han svarede ved at oplyse, at han i sin Tid havde købt disse Mesterværker for 50 Francs Stykket.

„For 50 Francs? ... Men Janet er jo et berømt Navn!“ sagde Jytte.

„Ja. Men det blev det først ti Aar efter, at Mesteren var funden død af Sult paa et Tagkammer. Saa han havde ikke stor Fornøjelse af det.“

„Tænk! — Blot han dog havde levet endnu!“ sagde Jytte. „Saa havde han haft den Tilfredsstillelse at se sig anerkendt af hele Verden.“

„Det havde han naturligvis. Men det vilde han rimeligvis ikke have haft synderlig mere Glæde af. Han vilde saa blot have ærgret sig over de talentløse Folk, der blev ligesaa berømte som han, fordi de havde gode Presseforbindelser. Vi har jo ogsaa den Slags Fænomener herhjemme. Karl May f. Eks. De kender vistnok hans Billeder.“

„Ja — Karl May!“

„Ja, han hører jo nu til de store Navne. Han promenerer hver Dag uvasket og ubarberet op og ned ad Strøget med en gammel Hat paa Hovedet. Følgelig er han et kunstnerisk Geni. For at holde Berømmelsen oppe klemmer han engang imellem en Masse forskellige Farvetuber ud paa et Stykke Lærred og lader saa Folk gætte paa, hvad den Sildesalat skal betyde. De veed selv, hvordan Spektaklet gentager sig den ene Gang efter den anden. Publikum stimer til, og naar Forargelsen er paa